

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

disertační práce MUDr. Marie Jindřichové „Úloha transmembránových domén ve struktuře a funkci P2X receptorů“

Předložený disertační spis má 99 stran textu, který je rozčleněn do šesti základních kapitol a ilustrován celkem 20 obrázky a grafy, a šesti tabulkami. Obrazová dokumentace je precizní, rovněž grafická stránka textu je na velmi dobré úrovni. V seznamu použité literatury je uvedeno 270 většinou recentních publikací. Počet citací je nadprůměrný, a pokud autorka skutečně toto množství literatury přečetla, a nejde tedy o sekundární citace, je to skutečně obdivuhodné.

K dispozici jsem měl rovněž anglicky psaný přehledný 27 stránkový autoreferát, též ve velmi dobré grafické úpravě.

Jediné, co jsem v disertaci postrádal, byla kapitola s pregnantním uvedením pracovní hypotézy, i když ji kapitola s podrobným rozvedením cílů práce v zásadě může nahradit.

Disertace je zjevně založena čtyřech člancích „in extenso“, výhradně z impaktovaných časopisů, z nichž tři jsou přímým podkladem předložené práce a v nichž je dr. Jindřichová 1x první autorkou. Je rovněž třeba zdůraznit relativně vysoký impact factor časopisů, ve kterých autorka publikovala, tj. J Neurochem (IF = 4,451 – nechápu ale kombinaci údajů 2008 a v tisku), Pflugers Arch (IF = 3,842) a 2x Physiol Res (IF = 1,505).

Vzhledem k tomu, že články v těchto časopisech procházejí náročným recenzním řízením, považuji za zbytečné se k jejich odborné úrovni vyjadřovat a tím logicky i k vlastnímu textu disertace.

Vzhledem ke kvalitě prací in extenso v časopisech s IF je ovšem zarážející seznam „abstrakt v impaktovaných časopisech“. To se týká vlastní disertační práce i autoreferátu. Abstrakta v impaktovaných časopisech nemají žádnou validitu, jsou zavádějící a neměla by být v disertaci vůbec uváděna. Jde-li o abstrakta, je jedno, zda jsou publikována v časopise s IF nebo bez něho – jako „plnohodnotné“ publikace je

nelze akceptovat.

K práci nemám žádné další konkrétní ani formální připomínky a mohu konstatovat, že předložená práce plně odpovídá nárokům kladeným na disertační práce v doktorandském studiu.

Práce splnila vytčené cíle, jak ostatně autorka sama na straně 82 uvádí. Výsledky jsou zajímavé a mohou mít význam především pro experimentální práci, ale do budoucna snad i pro praxi klinickou.

Je tedy patrné, že autorka cíle své práce dosáhla a studovaný problém vyřešila. Především pak oceňuji racionální a kritický přístup autorky ke studované problematice.

Připomínky a otázky

K práci, kromě výše uvedených poznámek týkajících se absence formulace pracovní hypotézy a nadbytečného seznamu abstrakt v impaktovaných časopisech nemám žádné připomínky ani otázky.

Závěr

Předložená disertační práce přesvědčivě dokumentuje, že MUDr. Marie Jindřichová je způsobilá k tvůrčí vědecké práci, ovládá potřebné vědecké metody, má hluboké znalosti teoretické a přinesla ve svém oboru nové poznatky.

Vzhledem k tomu, že posuzovaná disertační práce **splňuje podmínky stanovené v kapitole VI , § 2 odst. 1 Řádu postgraduálního doktorského studia biomedicíny a § 47 odst. 4 Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb.** doporučuji, aby po úspěšné obhajobě byl MUDr. Marii Jindřichové udělen titul „Ph.D.“ za jménem.

Prof. MUDr. Miloš Langmeier, DrSc.

Fyziologický ústav 1. LF UK

Albertov 5, 128 00 Praha 2

V Praze, 5. května 2009